

заповѣдъ на Муравиевъ, лейтенантъ на и-ръ Александъръ, солдатитъ накъсали на парчета цѣла една знатна полска фамилия, въ която ималъ основание да се съмнява убиецътъ, че е гнѣздо на „възмутителни идеи“. Когато синътъ - студентъ влѣзналъ въ домътъ си, той падналъ въ несвѣсь: той не можелъ да разпознае нито сестра си, нито майка си — тѣй безобразно били накълцани отъ палачитъ. Неговитѣ другари, родни руси, му дали честната си дума да отмѣстятъ за прѣстѣплението: „Ногтей! едногласно извикали всички студенти, като колѣничили прѣдъ нозѣтъ на своя другаръ и цѣлувайки му ржцѣтъ. Ние сме руси, притѣснителите на твоето отсчество; но ние ти се заклѣваме, че ще отмѣстимъ за твоята смѣрть. Муравиевъ лѣпна едно кѣрваво пѣтно на руското име. О! да живѣе Полша! смѣрть на царя, който насъртчава тая гнусота!“ Нихилистическата организация се появила: онова, което до тая година било нѣщо неопрѣдѣлено, за нѣколко мѣсяца се развѣрнало въ една широка отмѣстителна организация. ¹⁾ Тази послѣдната си поставила за цѣль да разруші „всичко“, а на членоветѣ си прѣпорожчала съ рѣдка енергия да вървятъ „напрѣдъ“. Неустановенитѣ догми на нихилизма, плодъ на историческитѣ руски условия, си пробили путь и въ южната часть на херсонска губерния. Но по нѣкакъвъ капризъ на случая, тута конспирацията получила не този широкъ агитационенъ, бихме казали, повърхностенъ характеръ, както въ нѣкои други университети. Южно-рускиятѣ крѫющи послѣдовали примѣрътъ на част отъ петербургскитѣ конспирации: и тѣ обѣрнали крѫкътъ въ единствено научно учрѣждение, въ органъ на общественната мисъль. Заедно съ нихилизма, съ утопиитѣ на Сентъ-Симона и Фурье, основателно изучавали

¹⁾ P. Frédé, *La Russie et le nihilisme*, Paris 1880. стр. 282.